

A Carlos Guastavino gyűjtemény

(Időtartam 02:31:30)

José Cura, ének
Zulma Cabrera, zongora

30 évvel ezelőtt azzal a céllal vettem nyakamba a világot, hogy az argentin klasszikus dalszerzőket népszerűsítsem. Ez a kezdeményezés odáig vezetett, hogy a művek előadójaként máig a legszokatlanabb helyekre is meghívnak, kezdve a 2003-as ausztráliai rögbi-világbajnokság megnyitójától a Dalhalláig - ami egy előadóteremmé alakított meteoritbánya Svédország közepén-, de számtalan más helyszínre is, beleértve egy több évvel ezelőtti szabadtéri koncertet a londoni Hyde Parkban.

Amikor 1998-ban megjelent az *Anhelo* című albumom, egy kissé zavarodott európai kritikus úgy írt róla, hogy hiányolja belőle az úgynevezett „flamenco szellemiséget”... Ugyanakkor még Argentínában is akadtak, akik úgy vélték, az interpretációm nem teljesen hiteles, mert máshogy énekeltem a dalokat, mint ahogy a könnyűzenét szokás: tulajdonképpen ez is elfogadható vélemény, mégsem az egyetlen. Azonban Guastavinótól megtagadni az őt megillető helyet az egyetemes klasszikus repertoárban ahhoz ragaszkodva, hogy csak folklórt írt, nemcsak intellektuális igazságtalanság, de történelmi tévedés is. Hiszen éppen ellenkezőleg, dalai kiemelkedő sokoldalúsága teszi lehetővé, hogy a népi dallam könnyedségével és a kiművelt kamaraéneklés fegyelmével egyaránt értelmezhetőek legyenek, és ez különbözteti meg az európai szerzőtársak – hogy csak néhányat említsek Schubert, Fauré, Respighi – dalaitól, hogy azok lényegesen kevesebb teret engednek az előadónak a skolasztikus megközelítésen kívül. Ezért ahelyett, hogy felesleges vitákra pazarolnám az időt, inkább folytatom Guastavino megismertetését szerte a világban, továbbra is keresve azt a nehezen megfogható interpretációs egyensúlyt a kamaradal és a folklór dallamai között, azt a varázslatos fúziót, amelyen a híres Santa Fe-i zenész dalai alapulnak.

A gyűjteményt alkotó négy kötet komponálásuk különböző időszakai szerint oszlik meg. Miután néhány mű pontos keletkezési dátumát illetően akad némi bizonytalanság, időpontok helyett inkább korszakokról beszélek.

A magam, valamint a nagyszerű rosarioi zongorista, Zulma Cabrera közös vágya, hogy Carlos Guastavino iránti tiszteletadásunk nemcsak a legismertebb dalaival örvendeztesse meg a hallgatót, hanem figyelem irányuljon kevésbé népszerű, mégis különleges értékekkel bíró zenei gyöngyszemeire is, remélve, hogy nem csak az argentin, de a világ minden tájáról érkező zenészek is megérik majd a legnagyobb argentin dalszerző egyedi és utánozhatatlan ízét.

José Cura
Madrid, 2023. április